

32001R2419

12.12.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 327/11

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2419/2001**(2001. gada 11. decembris),****ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 27. novembra Regulu (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrēto administrācijas un kontroles sistēmu attiecībā uz konkrētām Kopienas atbalsta shēmām⁽¹⁾ un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 495/2001⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,

tā kā:

(1) Ir pierādījies, ka integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Regulu (EEK) Nr. 3508/92 (turpmāk tekstā "integrētā sistēma"), ir efektīvs līdzeklis tiešo maksājumu shēmu īstenošanai, ko pirmo reizi ieviesa, reformējot kopējās lauksaimniecības politiku 1992. gadā, un vēlāk attīstīja saskaņā ar Programmas 2000 pasākumiem. Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula (EEK) Nr. 3887/92, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2721/2000⁽⁴⁾, kopš tās stāšanās spēkā ir vairākkārt grozīta. Turklāt, pieredze un jo īpaši elektronisko instrumentu ieviešana minēto shēmu vadībai ir pierādījusi, ka vairāki minētās regulas noteikumi būtu jāpārskata. Tā kā jāveic turpmāki grozījumi, Regula (EEK) Nr. 3887/92 skaidrības un pārskatāmības labad būtu jāaizstāj ar šo regulu.

(2) Efektīvas kontroles labad un lai novērstu daudzkārtēju atbalsta pieteikumu iesniegšanu vairākiem pilnvarotiem maksātājiem vienā dalībvalstī, dalībvalstīm būtu jāparedz vienota sistēma to lauksaimnieku identitātes reģistrēšanai, kuri iesniedz atbalsta pieteikumus saskaņā ar integrēto sistēmu. Dalībvalstīm tomēr vajadzētu piešķirt pārejas posmu minētās sistēmas ieviešanai.

(3) Ņemot vērā dažādās identifikācijas sistēmas Kopienā, būtu lietderīgi dot dalībvalstīm atļauju veidot apgabalu identifikācijas sistēmas, izmantojot vienības, nevis lauk-

saimniecībā izmantojamās zemes gabalus. Lai nodrošinātu identifikācijas ticamību, šī iespēja būtu jāsaista ar zināmiem pienākumiem. Turklāt katrai dalībvalstij efektīvas pārraudzības labad būtu jānosaka minimālā lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala platība, ko var deklarēt platībatkarīgā atbalsta pieteikumā.

(4) Lai nodrošinātu zemes gabalu pareizu deklarēšanu un identificēšanu, būtu jāprecizē "lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala" un "rupjās lopbarības kultūru platības" jēdzieni.

(5) Būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta pieteikuma saturu. Efektīvas kontroles labad platībatkarīgā atbalsta pieteikumā būtu jādeklarē jebkurš platību izmantošanas veids. Tomēr, ja dalībvalstis ir ieviešas administrācijas un kontroles sistēmas citām Kopienas platībatkarīgā atbalsta shēmām, kas ir savietojamas ar integrēto sistēmu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3508/92 9.a pantu, tad dalībvalstīm būtu jādod iespēja atkāpties no minētās prasības.

(6) Jāizstrādā speciāli noteikumi īpaši situācijai, kas attiecas uz ražotāju grupām aitu gaļas un kazu gaļas nozarē, kā noteikts 1. panta 2. punktā Padomes 1990. gada 27. novembra Regulā (EEK) Nr. 3493/90, ar ko nosaka vispārīgos noteikumus piemaksu piešķiršanai aitu gaļas un kazu gaļas ražotājiem⁽⁵⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2825/2000⁽⁶⁾.

(7) Platībatkarīgā atbalsta pieteikums, ko iesniedz tikai pastāvīgo ganību deklarēšanas nolūkā, nav obligāti jāiesniedz kompetentajām iestādēm tajos pašos termiņos, kas noteikti platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem vispār, jo īpaši tāpēc, ka pastāvīgo ganību kontrolprogramma nav jāveic pēc tā paša grafika, kas noteikts laukaugu platību kontrolei. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāspēj paredzēt, ka tādus platībatkarīgā atbalsta pieteikumus var iesniegt vēlāk nekā datumā, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3508/92 6. panta 2. punktu. Tomēr datums, kas jānosaka dalībvalstij, nevar būt vēlāk par 1. jūliju.

⁽¹⁾ OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 72, 14.3.2001., 6. lpp.⁽³⁾ OV L 391, 31.12.1992., 36. lpp.⁽⁴⁾ OV L 314, 14.12.2000., 8. lpp.⁽⁵⁾ OV L 337, 4.12.1990., 7. lpp.⁽⁶⁾ OV L 328, 23.12.2000., 1. lpp.

- (8) Lauksaimniekiem būtu jādod tiesības izdarīt grozījumus savos platībatkarīgā atbalsta pieteikumos līdz vēlākajam sēšanas datumam saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1251/1999, ar ko izveido atbalsta sistēmu dažu laukaugu ražotājiem⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1038/2001⁽²⁾, ar noteikumu, ka ir ievērotas visas īpašās prasības, kas paredzētas attiecīgās nozares noteikumos, un ka kompetentā iestāde vēl nav ne informējusi lauksaimnieku par kļūdām atbalsta pieteikumā, ne arī paziņojusi par pārbaudi uz vietas, kas atklāj kļūdas, attiecībā pret daļu, ko skar grozījums.
- (9) Lauksaimnieki, kuri piesakās uz atbalstu, kas nav saistīts ar platību, būtu jāatbrīvo no prasības iesniegt platībatkarīgā atbalsta pieteikumu.
- (10) Lai atvieglotu dažādo attiecīgo ganāmpulka atbalsta shēmu pārvaldi, būtu jāizstrādā kopīgi noteikumi attiecībā uz datiem, kas jāiekļauj ganāmpulka atbalsta pieteikumos.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97⁽³⁾, ir prasīts, lai liellopu turētāji paziņotu datus par minētajiem dzīvniekiem elektroniskai datu bāzei. 21. pantā Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas un teļa gaļas tirgus kopējo organizāciju⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1512/2001⁽⁵⁾, ir noteikts, ka atbalstu var maksāt tikai par tiem dzīvniekiem, kas ir pienācīgi identificēti un reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000. Elektroniskā datu bāze ir ieguvusi arī būtisku nozīmi, ciktāl tā attiecas uz atbalsta shēmu pārvaldi. Lauksaimniekiem, kuri iesniedz pieteikumus saskaņā ar konkrētajām atbalsta shēmām, līdz ar to būtu jādod iespēja savlaicīgi piekļūt attiecīgajai informācijai.
- (12) Lai ieviestu vienkāršotu piemērošanas kārtību, būtu lietderīgi dot dalībvalstīm iespēju izmantot informāciju no elektroniskās datu bāzes ar noteikumu, ka minētā elektroniskā datu bāze ir ticama. Līdz ar to būtu jāparedz, ka informācija, kas atrodas elektroniskajā datu bāzē, var būt daļa no atbalsta pieteikuma.
- (13) Atbilstīgi jaunajām saziņas formām, dalībvalstīm būtu jāspēj pieņemt valsts noteikumus, kas dotu iespēju elektroniski iesniegt paziņojumus, kuri lauksaimniekam jāiesniedz saskaņā ar integrēto sistēmu.
- (14) Jebkurā brīdī jābūt iespējai izdarīt labojumus atbalsta pieteikumos, kuros ir acīmredzamas kļūdas.
- (15) Jāievēro atbalsta pieteikumu iesniegšanas un platībatkarīgā atbalsta pieteikumu grozīšanas termiņi, lai dotu iespēju valstu administrācijām plānot un vēlāk efektīvi pārbaudīt, vai atbalsta pieteikumi ir pareizi. Līdz ar to būtu jāparedz termiņš, kurā var iesniegt novēlotus pieteikumus. Turklāt būtu jāpiedāvā samazinājums, lai lauksaimnieki būtu ieinteresēti ievērot noteiktos termiņus. Ja lauksaimniekam jādeklarē tikai pastāvīgās ganības un līdz ar to jāiesniedz platībatkarīgā atbalsta pieteikums, pārbaudes var plānot atšķirīgi. Tādiem gadījumiem var paredzēt mazāku samazinājumu un būtu jāparedz garāki termiņi. Ja dalībvalstis izmanto iespēju noteikt vēlāku datumu to platībatkarīgā atbalsta pieteikumu iesniegšanai, kas attiecas tikai uz pastāvīgajām ganībām, tad pieteikumu iesniegšana pēc dalībvalsts noteiktā datuma tomēr nebūtu pieļaujama.
- (16) Lauksaimniekiem būtu jādod tiesības atsaukt savus atbalsta pieteikumus vai to daļas jebkurā laikā ar noteikumu, ka kompetentā iestāde vēl nav ne informējusi lauksaimnieku par jebkurām kļūdām atbalsta pieteikumā, ne paziņojusi par pārbaudi uz vietas, kas atklāj kļūdas saistībā uz to daļu, uz kuru attiecas atsaukums.
- (17) Būtu efektīvi jāpārtrauc atbilstība to atbalsta shēmu noteikumiem, ko pārvalda, ievērojot integrēto sistēmu. Tādēļ un lai panāktu saskaņotu pārraudzības līmeni visās dalībvalstīs, ir sīki jāizstrādā kritēriji un tehniskās procedūras administratīvo pārbaudi un pārbaudi uz vietas veikšanai attiecībā uz abiem atbalstiem – platībatkarīgo un ganāmpulka. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis apņemas vienlaikus kombinēt dažādās kontroles, kas paredzētas saskaņā ar šo regulu, un tās, kas paredzētas saskaņā ar citiem Kopienas noteikumiem.
- (18) Būtu jānosaka obligātais lauksaimnieku skaits, kas jāpārbauda uz vietas saskaņā ar dažādajām atbalsta shēmām. Attiecībā uz lauksaimniekiem, kuri piesakās uz atbalstu saskaņā ar dažādām shēmām par liellopiem, būtu jāparedz integrēta pieeja, par pamatu ņemot saimniecību.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 31.5.2001., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 201, 26.7.2001., 1. lpp.

- (19) Obligātais parauga minimums, kas jāpārbauda pārbaudēs uz vietas, būtu jāatlasa, daļēji par pamatu ņemot riska analīzi un daļēji izlases veidā. Būtu jāprecizē galvenie faktori, kas jāņem vērā, veicot riska analīzi.
- (20) Pēc būtisku pārkāpumu konstatācijas būtu jāpalielina pārbaudžu uz vietas līmenis kārtējā un nākamajā gadā, lai sasniegtu pieņemamu nodrošinājuma līmeni tam, ka attiecīgie atbalsta pieteikumi ir pareizi.
- (21) Uz vietas pārbaudot lauksaimniekus, kuri iesniedz platīb-atkarīgā atbalsta pieteikumus, nav obligāti jāpārbauda katrs atsevišķs dzīvnieks vai lauksaimniecībā izmantojams zemes gabals. Dažos gadījumos var pārbaudīt tikai paraugus. Tomēr, ja tas ir atļauts, paraugs būtu jāpaplašina līdz pakāpei, kas garantē ticamu un raksturojošu nodrošinājuma līmeni. Dažos gadījumos paraugs var būt jāpaplašina līdz pilnai kontrolei. Dalībvalstīm būtu jānosaka pārbaudāmā parauga atlasē kritēriji.
- (22) Lai pārbaude uz vietas būtu efektīva, ir svarīgi informēt personālu, kas veic pārbaudes, par iemesliem, kas noteica šādi pārbaudāmo lauksaimnieku izvēli. Dalībvalstīm tāda informācija būtu jāreģistrē.
- (23) Lai valsts iestādēm un jebkurai kompetentai Kopienas iestādei būtu iespēja kontrolēt uz vietas veiktās pārbaudes, sīka informācija par pārbaudēm būtu jāreģistrē kontrolziņojumā. Būtu lietderīgi dot lauksaimniekam vai viņa pārstāvim iespēju parakstīt ziņojumu. Tomēr, ja pārbaude notiek, veicot uzņemšanu no attāluma, būtu lietderīgi dot dalībvalstīm iespēju paredzēt minētās tiesības tikai tajos gadījumos, kad pārbaudē konstatē pārkāpumus. Turklāt, neatkarīgi no tā, kāda veida pārbaude uz vietas tika veikta, lauksaimniekam pārkāpumu atklāšanas gadījumā būtu jāsaņem ziņojuma kopija.
- (24) Platību pārbaudes uz vietas parasti sastāv no divām daļām, no kurām pirmā attiecas uz deklarēto lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu pārbaudēm un mērījumiem, kuru pamatā ir karšu materiāls, aerofotouzņēmumi utt. Otrā daļa sastāv no zemes gabalu fiziskās pārbaudes, lai pārbaudītu deklarētās kultūras un to kvalitāti, kā arī lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu faktisko lielumu. Vajadzības gadījumā būtu jāveic mērījumi. Fizisku pārbaudi uz vietas var veikt, par pamatu ņemot paraugu.
- (25) Būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz platību noteikšanu un apstiprināšanu un mērīšanas metodēm. Pieredze rāda, ka nosakot un apstiprinot to lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu platību, par kuriem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgo atbalstu, ir jādefinē dažu lauku elementu, jo īpaši žogu, grāvju un sienu, pieņemamais platums. Ņemot vērā īpašas vides prasības, ir lietderīgi paredzēt zināmu elastību robežās, ko ņem vērā, nosakot reģionālās ražas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1251/1999.
- (26) Būtu jāizstrādā nosacījumi, ar kādiem pārbaudes uz vietas veic, izmantojot uzņēmumus no attāluma, un būtu jāparedz fiziskās pārbaudes gadījumos, kad fotointerpretācija nesniedz skaidru rezultātu.
- (27) Lai nodrošinātu saskaņotu kontroles līmeni visās dalībvalstīs, būtu jāprecizē to pārbaudžu uz vietas grafiks un obligātais saturs, kas attiecas uz lauksaimniekiem, kuri piesakās uz ganāmpulka atbalstu. Lai efektīvi pārbaudītu deklarāciju pareizību atbalsta pieteikumos un paziņojumos elektroniskajai datu bāzei, ir būtiski veikt lielāko daļu tādu pārbaudžu uz vietas tad, kad dzīvnieki vēl jātur saimniecībā nosacījumu nemainīšanas režīmā.
- (28) Liellopu pareiza identifikācija un reģistrācija ir viens no nosacījumiem, lai varētu pretendēt uz tiesību iegūšanu, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 21. pantu. Līdz ar to būtu jānodrošina, ka Kopienas atbalstu piešķir tikai par tiem liellopiem, kas identificēti un reģistrēti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000. Tādas pārbaudes būtu jāveic arī attiecībā uz liellopiem, par kuriem vēl nav iesniegts pieteikums, bet kas varētu būt atbalsta pieteikuma subjekts nākotnē. Tā kā ir izveidotas vairākas atbalsta shēmas par liellopiem, tādus liellopus bieži iekļauj atbalsta pieteikumos jau pēc tam, kad tie ir izvesti no saimniecības.
- (29) Būtu jāparedz īpašas pārbaudes, kas jāveic lopkautuvēs, lai pārbaudītu, vai ir tiesības pretendēt uz atbalstu par dzīvniekiem, par kuriem prasīts atbalsts, un vai informācija elektroniskajā datu bāzē ir pareiza. Dalībvalstīm izvēloties lopkautuves tādām pārbaudēm, būtu jānodrošina iespēja piemērot divus dažādus pamatojumus tādai izvēlei.
- (30) Kas attiecas uz kaušanas piemaksu, ko piešķir pēc liellopu eksporta, ir vajadzīgi speciāli noteikumi līdztekus Kopienas kontroles noteikumiem, kas attiecas uz eksportu vispār, jo kontroles mērķi ir atšķirīgi.
- (31) Kontroles noteikumi, kas paredzēti saistībā ar ganāmpulka atbalstu, vajadzības gadījumā būtu jāpiemēro arī attiecībā uz papildmaksājumiem, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 15. pantu.
- (32) Lai efektīvi pasargātu Kopienas finansiālās intereses, būtu jāpieņem atbilstīgi pasākumi, ar ko sodīt pārkāpumus un krāpšanu. Platībatkarīgā atbalsta shēmām, no vienas puses, un ganāmpulka atbalsta shēmām, no otras puses, būtu jāparedz atsevišķi noteikumi, ņemot vērā minēto atbalsta shēmu atšķirīgo būtību.

- (33) Samazināšanas un izslēgšanas sistēmas būtu jāveido, ņemot vērā proporcionālītes principu un īpašās problēmas, kas saistītas ar *force majeure* gadījumiem, kā arī ārkārtas un dabas apstākļiem. Tādai samazināšanai un izslēgšanai būtu jānosaka vairākas pakāpes atbilstīgi pieļauto pārkāpumu smagumam, un tā būtu jāpiemēro līdz pat pilnīgai izslēgšanai no vienas vai vairākām atbalsta shēmām par kādu noteiktu laikposmu.
- (34) Nosakot samazināšanu un izslēgšanu, būtu jāņem vērā to dažādo atbalsta shēmu īpatnības, kas pakļautas integrētajai sistēmai. Attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem pārkāpumi parasti skar platību daļas, un pārmerīgas deklarēšanas gadījumus attiecībā uz vienu zemes gabalu var kompensēt ar nepietiekamām deklarācijām par citiem tās pašas kultūru grupas zemes gabaliem. Attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem pārkāpumu konstatācijas gadījumā tiesības pretendēt uz atbalstu par minēto dzīvnieku tiek zaudētas. Ja konstatē pārkāpumus attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem, tad būtu jāparedz, ka atbalsta pieteikumus var labot tikai zināmās pielaišanas robežās, un samazināšanu sāk piemērot tikai tad, kad minētā robeža ir pārsniegta. Attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem samazināšana būtu jāparedz no pirmā dzīvnieka, par kuru konstatēja pārkāpumus, bet, neatkarīgi no samazinājuma līmeņa, sankcijām vajadzētu būt mazāk bargām gadījumos, kad pārkāpumus konstatē par trīs vai mazāk dzīvniekiem. Visos citos gadījumos sankciju bardzībai vajadzētu būt atkarīgai no tā, cik procentiem dzīvnieku tika konstatēti pārkāpumi.
- (35) Jāparedz speciāli noteikumi, lai ņemtu vērā to lauksaimnieku īpatnības, kuri piesakās uz ganāmpulka atbalstu un šajā nolūkā deklarē rupjās lopbarības kultūru platību. Ja tādu platību pārmerīga deklarēšana nenoved pie lielāka maksājuma par ganāmpulku, tad sodu neparedz.
- (36) Lauksaimniekiem būtu jāatļauj aizstāt zīdītājgovis, teles un piena govīs atļautajās robežās un, ievērojot attiecīgās nozares noteikumus.
- (37) Kas attiecas uz atbalsta shēmām par liellopiem un atbilstību liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmai, kas izklāstīta Regulā (EK) Nr. 1760/2000, būtu jāparedz noteikumi attiecībā uz liellopiem, par kuriem jau pieprasīts atbalsts, no vienas puses, un attiecībā uz liellopiem, par kuriem vēl nav pieprasīts atbalsts, bet uz kuriem nākotnē varētu attiekties atbalsta pieteikums, no otras puses. Tādi liellopi, par kuriem vēl nav pieprasīts atbalsts, ir potenciāls risks Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fondam (ELVGF). Atbalsta shēmu struktūras dēļ, kad uz tādiem dzīvniekiem attiecināta atbalsta pieteikumu, neatbilstību sistēmai bieži vairs nevar noteikt. Turklāt atbilstība liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmai ir būtiska, lai ieviestu vienkāršotu piemērošanas kārtību, kuras pamatā ir elektroniskā datu bāze. Atbilstība minētajai sistēmai pirms atbalsta pieteikuma faktiskās iesniegšanas līdz ar to ir būtiska, lai efektīvi aizsargātu Kopienas finansiālās intereses. Princips, ka acīmredzamas kļūdas var labot jebkurā laikā, tomēr būtu jāpiemēro arī attiecībā uz kļūdainiem paziņojumiem vai ierakstiem minētās sistēmas elementos.
- (38) Ja dabas apstākļu dēļ lauksaimnieks nespēj izpildīt nosacījumu nemainīšanas saistības, ievērojot nozares noteikumus, tad samazināšana un izslēgšana nebūtu jāpiemēro.
- (39) Lopkautuvēm ir liela nozīme dažu atbalsta shēmu par liellopiem pareizā darbībā, būtu jāparedz noteikumi tādiem gadījumiem, kad lopkautuves, aiz rupjas nevēribas vai apzināti, izsniedz apliecības vai deklarācijas ar nepatiesiem datiem.
- (40) Attiecībā uz pārkāpumiem, kas attiecas uz papildu maksājumiem, kuri paredzēti Regulas (EK) Nr. 1254/1999 14. pantā, dalībvalstīm būtu jāparedz sankcijas, kam vajadzētu būt līdzvērtīgām tām, kas paredzētas saistībā ar platībatkarīgā un ganāmpulka atbalsta shēmām, ja vien tas nav neatbilstīgi. Pēdējā gadījumā dalībvalstis paredz piemērotas līdzvērtīgas sankcijas.
- (41) Samazināšana un izslēgšana parasti nebūtu jāpiemēro, ja lauksaimnieks iesniedza pareizu faktisko informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams.
- (42) Uz lauksaimniekiem, kas jebkurā laikā paziņo kompetentajām valsts iestādēm par nepareiziem atbalsta pieteikumiem, neatkarīgi no nepareizības iemesla nebūtu jāattiecinā nekāda samazināšana vai izslēgšana ar noteikumu, ka lauksaimnieks nav informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka minētā iestāde jau nav paziņojusi lauksaimniekam par pārkāpumiem pieteikumā. Tas pats būtu jāpiemēro attiecībā uz nepareiziem datiem, kas atrodas elektroniskajā datu bāzē.
- (43) Ja attiecībā uz vienu lauksaimnieku ir piemēroti vairāki samazinājumi, tad tie būtu jāpiemēro neatkarīgi cits no cita un individuāli. Turklāt samazināšanu un izslēgšanu, kas paredzēta šajā regulā, piemēro, neierobežojot papildu sankcijas, kas noteiktas saskaņā ar jebkuriem citiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem.

- (44) Nelielu summu apsaimeņkošana ir apgrūtinošs uzdevums dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Līdz ar to ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm nemaksāt atbalsta summas, kas ir zem kādas noteiktas minimālās robežas, un neprasīt nepareizi samaksātu summu atlīdzību, ja iesaitītās summas ir minimālas.
- (45) Ja lauksaimnieks *force majeure* vai ārkārtas apstākļu dēļ nespēj pildīt savus pienākumus, kas paredzēti saskaņā ar nozares noteikumiem, tad viņam nebūtu jāzaudē savas tiesības uz atbalsta samaksu. Būtu jāprecizē, kādus konkrētus gadījumus kompetentās iestādes var atzīt par ārkārtas apstākļu gadījumiem.
- (46) Lai nodrošinātu vienotu pilnīgas pārlicības principa piemērošanu visā Kopienā, nepamatoti samaksātu summu atlīdzināšanas gadījumos būtu jāizstrādā nosacījumi, ar kādiem var izmantot minēto principu, neierobežojot attiecīgo izdevumu procedūru kontu dzēšanas kopainā, ievērojot Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽¹⁾.
- (47) Būtu jāizstrādā noteikumi, kuros būtu paredzēts, kam ir tiesības uz atbalstu atsevišķos saimniecības nodošanas gadījumos.
- (48) Parasti dalībvalstīm būtu jāveic visi turpmākie pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu darbību. Būtu vēlams, lai dalībvalstis vajadzības gadījumā cita citai sniegtu savstarpēju atbalstu.
- (49) Komisija attiecīgajā gadījumā būtu jāinformē par visiem pasākumiem, ko veic dalībvalstis, lai ieviestu izmaiņas savā integrētās sistēmas īstenošanā. Lai dotu Komisijai iespēju efektīvi pārraudzīt integrēto sistēmu, dalībvalstīm būtu tai jānosūta konkrēta ikgadējā kontrolstatistika.
- (50) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Fonda komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Piemērošanas joma

Šajā regulā ir sīki izstrādāti noteikumi, kas jāievēro, piemērojot integrēto administrācijas un kontroles sistēmu (turpmāk tekstā "integrētā sistēma"), kas izveidota ar Regulu (EEK) Nr. 3508/92. Tā neskar īpašos noteikumus, kas paredzēti regulās, kuras attiecas uz individuālajām atbalsta shēmām.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

- a) "sistēma liellopu identificēšanai un reģistrēšanai": liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000;
- b) "krotālija": krotālija dzīvnieku individuālai identificēšanai, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta a) punktā un 4. pantā;
- c) "elektroniska datu bāze": elektroniskā datu bāze, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta b) punktā un 5. pantā;
- d) "dzīvnieka pase": dzīvnieka pase, kas jāizsniedz, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. panta c) punktā un 6. pantā;
- e) "reģistrs": reģistrs, kurā pastāvīgi izdara ierakstus dzīvnieku turētāji attiecīgi saskaņā ar Padomes Direktīvas 92/102/EEK 4. pantu vai Regulas (EK) Nr. 1760/2000⁽²⁾ 3. panta d) punktu un 7. pantu;
- f) "liellopu identificēšanas un reģistrēšanas sistēmas elementi": elementi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1760/2000 3. pantā;
- g) "identifikācijas kods": identifikācijas kods, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1760/2000 4. panta 1. punktā;
- h) "pārkāpumi": jebkura neatbilstība noteikumiem, kas attiecas uz konkrētā atbalsta piešķiršanu;
- i) "platībatkarīgā atbalsta pieteikums": pieteikums uz atbalsta maksājumu saskaņā ar atbalsta shēmām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā un b) apakšpunkta iii) ievilkumā, un kurā iekļauta deklarācija par jebkuriem citiem platības izmantošanas veidiem, jo īpaši deklarācija par rupjās lopbarības kultūru platībām ganāmpulka atbalsta pieteikuma mērķiem;
- j) "ganāmpulka atbalsta pieteikums": pieteikums par atbalsta maksājumu, ievērojot atbalsta shēmas, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) ievilkumā;
- k) "izmantošana": platības izmantošana pēc kultūras veida vai zemes noseģuma vai kultūru neesamība;
- l) "atbalsta shēmas par liellopiem": atbalsta shēmas, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) ievilkumā;

⁽²⁾ OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.

- m) "atbalsta shēmas par aitām un kazām": atbalsta shēma, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā;
- n) "liellopi, kas iekļauti pieteikumā": liellopi, uz kuriem attiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums, ievērojot atbalsta shēmu par liellopiem;
- o) "liellopi, kas nav iekļauti pieteikumā": liellopi, uz kuriem vēl neattiecas ganāmpulka atbalsta pieteikums, bet par kuriem potenciāli ir tiesības prasīt atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem;
- p) "nosacījumu nemainīšanas laikposms": laikposms, kurā dzīvnieks, par kuru pieprasīts atbalsts, jātur saimniecībā, kā paredzēts šajos noteikumos:
- Komisijas Regulas (EK) Nr. 2342/1999 ⁽¹⁾ 5. pantā un 9. panta 1. punktā attiecībā uz īpašo piemaksu par vīriešu dzimuma liellopiem,
 - Regulas (EK) Nr. 2342/1999 16. pantā attiecībā uz piemaksu par zīdītājgovīm,
 - Regulas (EK) Nr. 2342/1999 37. pantā attiecībā uz piemaksu par nokaušanu,
 - Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2700/93 ⁽²⁾ 1. panta 3. punktā attiecībā uz atbalstiem, ko maksā par aitām un kazām;
- q) "dzīvnieku turētājs": jebkura fiziska vai juridiska persona, kas atbild par dzīvniekiem, pastāvīgi vai uz laiku, arī pārvašanās laikā vai tirgū;
- r) "apstiprināta platība": platība, attiecībā uz kuru ir izpildīti visi nosacījumi, kas ietverti noteikumos par atbalsta piešķiršanu;
- s) "apstiprināts dzīvnieks": dzīvnieks, attiecībā uz kuru ir izpildīti visi nosacījumi, kas ietverti noteikumos par atbalsta piešķiršanu;
- t) "piemaksas laikposms": laikposms, uz kuru attiecas atbalsta pieteikumi neatkarīgi no to iesniegšanas brīža.

3. pants

To lauksaimnieku identifikācija, kuri piesakās uz atbalstu saskaņā ar integrēto sistēmu

Dalībvalstis ievieš vienotu sistēmu, lai reģistrētu katra tā lauksaimnieka identitāti, kas iesniedz atbalsta pieteikumu saskaņā ar integrēto sistēmu.

4. pants

Lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācija un minimālais lielums

1. Identifikācijas sistēma, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 3508/92 4. pantā, darbojas lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala līmenī. Dalībvalstis var paredzēt, ka lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala vietā izmanto kādu citu vienību, piemēram, kadastrālo zemes gabalu vai lauksaimniecības kultūraugu platību. Tādos gadījumos dalībvalstis

⁽¹⁾ OV L 281, 4.11.1999., 30. lpp.

⁽²⁾ OV L 245, 1.10.1993., 99. lpp.

nodrošina, ka lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali ir ticami identificēti, un jo īpaši pieprasa, lai platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem būtu pievienota sīka informācija vai dokumenti, ko precizējusi kompetentā iestāde un kas dotu iespēju noteikt katra lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala atrašanās vietu un to izmērīt.

2. Katra dalībvalsts nosaka lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu minimālo lielumu, attiecībā uz kuru var iesniegt pieteikumu. Tomēr minimālais lielums nedrīkst pārsniegt 0,3 ha.

5. pants

Vispārīgie principi attiecībā uz lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem

1. Šajā regulā:

- a) zemes gabalu, kurā aug koki un kuru vienlaikus izmanto augkopībai, uz ko attiecas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. pants, uzskata par lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu ar noteikumu, ka paredzēto ražošanu tajā var veikt līdzīgi kā zemes gabalos, kur nav koku, tajā pašā apgabalā;
- b) ja rupjās lopbarības kultūru platību izmanto kopīgi, tad kompetentās iestādes to nosacīti nodod atsevišķu lauksaimnieku pārziņā proporcionāli viņu tiesībām izmantot minēto zemi vai tam, kā viņi to izmanto;
- c) visām rupjās lopbarības kultūru platībām jābūt pieejamām lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai vismaz septiņus mēnešus, sākot no dienas, kuru nosaka attiecīgā dalībvalsts un kurai jābūt laikposmā no 1. janvāra līdz 31. martam.
2. Ja rupjās lopbarības kultūru platība atrodas kādā citā dalībvalstī, nevis tajā, kur atrodas lauksaimnieka galvenā darbības vieta, tad minēto platību pēc lauksaimnieka lūguma var uzskatīt par daļu viņa saimniecības ar noteikumu, ka:
- a) tā atrodas attiecīgās saimniecības tiešā tuvumā; un
- b) vairākums visu lauksaimniecības zemju, ko izmanto minētais lauksaimnieks, atrodas dalībvalstī, kur ir minētā lauksaimnieka galvenā darbības vieta.

II SADAĻA

ATBALSTA PIETEIKUMI

I NODAĻA

Platībatkarīgā atbalsta pieteikumi

6. pants

Prasības attiecībā uz platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem

1. Platībatkarīgā atbalsta pieteikumā ir ietverta visa informācija, kas vajadzīga, lai būtu iespējams konstatēt tiesības pretendēt uz atbalstu, konkrēti:

- a) lauksaimnieka identitāte;

- b) sīka informācija, kas ļauj identificēt visus lauksaimniecībā izmantojamus zemes gabalus saimniecībā, to platība, kas izteikta hektāros līdz divām decimāldaļām, atrašanās vieta, izmantošanas veids, vai lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu apūdeņo, un konkrētā atbalsta shēma;
- c) lauksaimnieka paziņojums, ka viņš apzinās visas prasības, kas attiecas uz konkrēto atbalstu.

2. Platībatkarīgā atbalsta pieteikumā, ko iesniedz lauksaimnieks, kurš ir ražotāju grupas biedrs saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3493/90 1. panta 2. punktu un kurš par vienu un to pašu kalendāro gadu piesakās gan uz atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām un kazām, gan uz atbalstu saskaņā ar kādu citu Kopienas atbalsta shēmu, precizē visas lauksaimniecības zemes, ko izmanto minētā ražotāju grupa. Tādos gadījumos rupjās lopbarības kultūru platību nosacīti sadala starp attiecīgajiem lauksaimniekiem proporcionāli viņu individuālajiem ierobežojumiem, kā noteikts saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 2467/98⁽¹⁾ 6. pantu, kas ir spēkā attiecīgā gada 1. janvārī.

3. Ja platībatkarīgā atbalsta pieteikums attiecas tikai uz pastāvīgajām ganībām, tad attiecīgā dalībvalsts var paredzēt, ka to var iesniegt pēc datuma, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3508/92 6. panta 2. punktu, bet ne vēlāk par 1. jūliju.

Regulas (EEK) Nr. 3508/92 6. panta 2. punkta trešo daļu piemēro *mutatis mutandis*.

7. pants

Deklarācijas par īpašu izmantošanu

1. Platību izmantošanas veidus, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 3508/92 pielikumā, deklarē atsevišķi.
2. Platību izmantošanas veidus, kas nav uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 3508/92 pielikumā vai 1. panta 1. punktā, deklarē vienā vai vairākās pozīcijās "citi izmantošanas veidi".
3. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. un 2. punktu nepiemēro, ja tāda informācija ir darīta zināma kompetentajām iestādēm saskaņā ar citām administrācijas un kontroles sistēmām, kas garantē savietojamību ar integrēto sistēmu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3508/92 9.a pantu.

8. pants

Grozījumi platībatkarīgā atbalsta pieteikumos

1. Ievērojot 3. punktu, pēc platībatkarīgā atbalsta pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām tiem ir iespējams pievienot individuālus lauksaimniecībā izmantojamus zemes gabalus, kas vēl nav deklarēti atbalsta pieteikumā, un var izdarīt grozījumus attiecībā uz izmantošanu vai atbalsta shēmu ar noteikumu, ka tiek ievērotas attiecīgās nozares tiesību aktos paredzētās prasības, ko piemēro attiecīgajai atbalsta shēmai.
2. Par lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu pievienošanu un grozījumiem saskaņā ar 1. punktu paziņo kompetentajai iestādei – rakstveidā un ne vēlāk kā datumā, kas noteikts sēšanai vai kas noteikts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1251/1999.

⁽¹⁾ OV L 312, 20.11.1998., 1. lpp.

Regulas (EEK) Nr. 3508/92 6. panta 2. punkta trešo daļu piemēro *mutatis mutandis*.

3. Ja kompetentā iestāde jau ir informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem atbalsta pieteikumā vai ja tā ir paziņojusi lauksaimniekam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, un ja šajā pārbaudē uz vietas atklājas pārkāpumi, tad attiecībā uz tiem lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem, attiecībā uz kuriem konstatēja pārkāpumus, nav atļauts izdarīt pievienojumus un grozījumus saskaņā ar 1. un 2. punktu.

9. pants

Atbrīvojums no platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem

Platībatkarīgā atbalsta pieteikums nav jāiesniedz lauksaimniekiem, kas piesakās uz jebkuru no šādiem ganāmpulku atbalsta veidiem:

- a) piemaksa par Regulas (EK) Nr. 1254/1999 5. pantā paredzēto kaušanas nobīdi;
- b) piemaksa par nokaušanu, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. pantā;
- c) īpašā piemaksa par vīriešu dzimuma liellopiem un/vai piemaksa par zīdītājgovīm, ja lauksaimnieks ir atbrīvots no ganāmpulka blīvuma prasības izpildes, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka lauksaimnieks nav iesniedzis pieteikumu par ekstensifikācijas maksājumu, kas paredzēts minētās regulas 13. pantā;
- d) atbalsts, kas paredzēts saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām un kazām.

II NODAĻA

Ganāmpulka atbalsta pieteikumi

10. pants

Prasības attiecībā uz ganāmpulka atbalsta pieteikumiem

1. Ganāmpulku atbalsta pieteikumā ir ietverta visa informācija, kas vajadzīga, lai būtu iespējams konstatēt tiesības pretendēt uz atbalstu, konkrēti:
 - a) lauksaimnieka identitāte;
 - b) norāde uz platībatkarīgā atbalsta pieteikumu, ja tas jau ir iesniegts;
 - c) to katra veida dzīvnieku skaits, par kuriem ir iesniegts pieteikums par jebkādu atbalstu, un par liellopiem – dzīvnieku identifikācijas kods;
 - d) attiecīgā gadījumā, lauksaimnieka apņemšanās turēt c) apakšpunktā minētos dzīvniekus savā saimniecībā nosacījumu nemainīšanas laikposmā un informācija par atrašanās vietu vai vietām, kur dzīvniekus turēs, iekļaujot attiecīgo laikposmu vai laikposmus;

- e) piemērotā gadījumā, individuālā maksimālā robeža par attiecīgajiem dzīvniekiem;
- f) attiecīgā gadījumā, individuālo piena atskaites daudzumu, kas lauksaimniekam pieejams 31. martā, vai, ja attiecīgā dalībvalsts nolemj izmantot atkāpi, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 2342/1999 44.a pantā, tad attiecīgā kalendārā gada 1. aprīlī; ja šis daudzums pieteikuma iesniegšanas dienā nav zināms, tad to pēc iespējas drīzāk paziņo kompetentajai iestādei;
- g) lauksaimnieka paziņojums, ka viņš apzinās visas prasības, kas attiecas uz konkrēto atbalstu.

Ja dzīvnieku pārved uz citurieni nosacījumu nemainīšanas laika posmā, tad lauksaimnieks par to iepriekš rakstiski paziņo kompetentajai iestādei.

2. Dalībvalstis katram dzīvnieku turētājam garantē tiesības bez apgrūtinājuma, ar saprātīgiem pārtraukumiem un bez pārliekas kavēšanās iegūt no kompetentās iestādes informāciju par elektroniskajā datu bāzē glabātajiem datiem, kas attiecas uz viņu un viņa turētajiem dzīvniekiem. Iesniedzot savu atbalsta pieteikumu, lauksaimnieks deklarē, ka šie dati ir pareizi un pilnīgi un ka viņš izlabos visus nepareizos datus un pievienos trūkstošos datus.

3. Dalībvalsts var nolemt, ka daļa informācijas, kas minēta 1. punktā, nav jāiekļauj atbalsta pieteikumā, ja minētā informācija jau darīta zināma kompetentajai iestādei.

Cita starpā dalībvalstis var ieviest kārtību, kādā datus no elektroniskās datu bāzes var izmantot atbalsta pieteikumam, ar noteikumu, ka elektroniskā datu bāze piedāvā tādu nodrošinājuma un izpildes līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldei.

4. Dalībvalstis var paredzēt, ka daļu informācijas, kas minēta 1. punktā, var nosūtīt vai nosūta ar minēto dalībvalstu apstiprinātas organizācijas vai organizāciju starpniecību. Lauksaimnieks tomēr paliek atbildīgs par nosūtītajiem datiem.

III NODAĻA

Kopīgie noteikumi

11. pants

Elektroniskā datu pārraide

1. Dalībvalstis var atļaut nosūtīt paziņojumus, ko lauksaimnieks saskaņā ar šo regulu nosūta kompetentajām iestādēm, pārraidot tos elektroniski. Tādā gadījumā veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) lauksaimnieks ir nepārprotami identificēts un atbilst visām prasībām;
- b) kompetentās iestādes saņem visus vajadzīgos pavaddokumentus tajos pašos termiņos, kas paredzēti, ja informāciju nosūta ar neelektroniskiem līdzekļiem;

- c) nav diskriminācijas starp lauksaimniekiem, kas pieteikumu iesniegšanai izmanto neelektroniskus līdzekļus, un tiem, kas izvēlas elektronisko pārsūtīšanu.

2. Paziņojumiem uz elektronisko datu bāzi ir elektroniskās pārsūtīšanas ietekme 1. punkta nozīmē ar noteikumu, ka elektroniskā datu bāze piedāvā tādu nodrošinājuma un izpildes līmeni, kāds vajadzīgs attiecīgo atbalsta shēmu pareizai pārvaldei.

12. pants

Acīm redzamu kļūdu korigēšana

Neskarot 6. līdz 11. pantu, atbalsta pieteikumā var izdarīt labojumus jebkurā brīdī pēc tā iesniegšanas, ja kompetentā iestāde ir atzinusi acīm redzamas kļūdas.

13. pants

Novēlota pieteikumu iesniegšana

1. Izņemot *force majeure* un ārkārtas apstākļus 48. panta nozīmē, ja platībatkarīgā atbalsta pieteikumu vai ganāmpulka atbalsta pieteikumu iesniedz pēc termiņa, kas noteikts attiecīgajos nozares tiesību aktos, tad par 1 % darba dienā samazina summas, uz kurām lauksaimniekam būtu bijušas tiesības, ja atbalsta pieteikums būtu iesniegts termiņā.

Ja kavēšanās pārsniedz 25 kalendārās dienas, tad uzskata, ka pieteikums nav pieņemams.

Ja novēloti iesniedz platībatkarīgā atbalsta pieteikumu, kas attiecas tikai uz pastāvīgajām ganībām, tad par pusprocentu darba dienā samazina tās summas, uz kurām lauksaimniekam būtu bijušas tiesības saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām. Ja tādas atbalsta pieteikumus iesniedz pēc 1. jūlija, tad uzskata, ka tie nav pieņemami.

Tomēr, ja dalībvalstis izmanto iespēju, kas paredzēta 6. panta 3. punktā, tad samazinājumus nepiemēro attiecībā uz atbalsta pieteikumiem, kas iesniegti pirms dalībvalsts noteiktā datuma. Atbalsta pieteikumus, kas iesniegti pēc minētā datuma, uzskata par nepieņemamiem.

2. Ja platībatkarīgā atbalsta pieteikuma grozījumu iesniedz pēc vēlākā sēšanas paredzētā datuma, kas minēts 8. panta 2. punktā, tad par 1 % darba dienā samazina summas, kas attiecas uz attiecīgo lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu faktisko izmantošanu.

Platībatkarīgā atbalsta pieteikuma grozījumi ir pieņemami tikai līdz vēlākajam platībatkarīgā atbalsta pieteikuma iesniegšanas datumam, kā precizēts 1. punktā. Tomēr, ja minētais datums ir agrāks nekā vai tāds pats kā vēlākais sēšanas datums, kas paredzēts 8. panta 2. punktā, tad platībatkarīgā atbalsta pieteikuma grozījumus uzskata par nepieņemamiem pēc minētā vēlākā sēšanas datuma.

3. Platībatkarīgā atbalsta pieteikuma novēlotas iesniegšana nav par iemeslu samazināšanai vai izslēgšanai no ganāmpulka atbalsta shēmām, kas minētas 9. pantā.

4. Attiecībā uz rupjās lopbarības kultūru platībām, ja platībatkarīgā atbalsta pieteikums ir iesniegts ar novēlošanos, tad radušos samazinājumu pieskaita jebkuram citam samazinājumam, kas piemērojams gadījumos, kad ar novēlošanos iesniedz pieteikumus par atbalstu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. un 13. pantā.

14. pants

Atbalsta pieteikumu atsaukšana

1. Atbalsta pieteikumu jebkurā brīdī var pilnībā vai daļēji atsaukt.

Tomēr, ja kompetentā iestāde jau ir informējusi lauksaimnieku par pārkāpumiem atbalsta pieteikumā vai ja kompetentā iestāde ir paziņojusi lauksaimniekam par nodomu veikt pārbaudi uz vietas, un ja šajā pārbaudē uz vietas atklājas pārkāpumi, tad nav atļauts atsaukt tās atbalsta pieteikuma daļas, attiecībā uz kurām konstatēja pārkāpumus.

2. Pēc atsaukšanas saskaņā ar 1. punktu prasītājs ir tādā pašā stāvoklī, kādā viņš bija, pirms iesniedza attiecīgo atbalsta pieteikumu vai atbalsta pieteikuma daļu.

III SADAĻA

PĀRBAUDES

15. pants

Vispārējais princips

Administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas veic tā, lai nodrošinātu efektīvu atbilstības pārbaudi noteikumiem, saskaņā ar kuriem piešķir atbalstu.

I NODAĻA

Administratīvās pārbaudes

16. pants

Kontrolpārbaudes

Regulas (EEK) Nr. 3508/92 8. panta 1. punktā minētās administratīvās pārbaudes ietver:

a) deklarēto lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu un dzīvnieku kontrolpārbaudes, lai novērstu tā paša atbalsta nepamatotu atkārtotu piešķiršanu par vienu un to pašu

kalendāro vai tirdzniecības gadu un lai novērstu tāda atbalsta nepamatotu pieskaitīšanu atbalstam, kas piešķirts saskaņā ar Kopienas atbalsta shēmām, kas ietver platību deklarācijas;

b) kontrolpārbaudes ar elektroniskās datu bāzes starpniecību, lai pārbaudītu tiesības uz atbalstu.

II NODAĻA

Pārbaudes uz vietas

I iedaļa

Kopīgi noteikumi

17. pants

Vispārēji principi

1. Par pārbaudēm uz vietas iepriekš nepaziņo. Iepriekšēju paziņojumu, kas samazināts līdz vajadzīgajam minimumam, tomēr var sniegt ar noteikumu, ka netiek apdraudēts pārbaudes mērķis. Tāds paziņojums, izņemot attiecīgi pamatotus gadījumus, nepārsniedz 48 stundas.

2. Piemērotā gadījumā šajā regulā paredzētās pārbaudes uz vietas, kā arī visas citas pārbaudes, kas paredzētas Kopienas noteikumos, veic vienlaikus.

3. Attiecīgo pieteikumu vai pieteikumus noraida, ja lauksaimnieka vai viņa pārstāvja vainas dēļ nav iespējams veikt pārbaudes uz vietas.

18. pants

Pārbaudes proporcija

1. Kopējais pārbaudžu uz vietas skaits, ko veic katru gadu, attiecas vismaz uz:

a) 5 % visu lauksaimnieku, kas iesniedz platībatkarīgā atbalsta pieteikumus;

b) 5 % visu lauksaimnieku, kas iesniedz ganāmpulka atbalsta pieteikumus saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem, izņemot gadījumus, kad elektroniskā datu bāze nepiedāvā tādu nodrošinājuma un izpildes līmeni, kāds vajadzīgs konkrēto atbalsta shēmu pareizai pārvaldei, un tādā gadījumā procentuālo daudzumu palielina līdz 10 %; Minētās pārbaudes uz vietas attiecas arī uz vismaz 5 % to visu dzīvnieku no katras atbalsta shēmas, par kuriem ir iesniegts atbalsta pieprasījums;

c) 10 % visu lauksaimnieku, kas iesniedz ganāmpulku atbalsta pieteikumus saskaņā ar atbalsta shēmu par aitām un kazām.

2. Ja pārbaudēs uz vietas atklāj būtiskus pārkāpumus konkrētās atbalsta shēmas kopainā vai reģionā vai reģiona daļā, tad kompetentā iestāde atbilstīgi palielina pārbaudzi uz vietas skaitu kārtējā gadā un turklāt atbilstīgi palielina to lauksaimnieku proporciju, kas jāpārbauda uz vietas nākamajā gadā.

3. Ja paredzēts, ka īpašus pārbaudes uz vietas elementus var veikt, par pamatu ņemot paraugu, tad šim paraugam jāgarantē ticams un raksturojošs kontroles līmenis. Dalībvalstis nosaka parauga atlases kritērijus. Ja minētā parauga pārbaudē atklāj pārkāpumus, tad parauga apmērus un jomu atbilstīgi paplašina.

19. pants

Uz vietas pārbaudāmo pieteikumu atlase

1. Lauksaimniekus, kas pakļauti pārbaudēm uz vietas, izvēlas kompetentā iestāde, pamatojoties uz riska analīzi un ņemot vērā iesniegto atbalsta pieteikumu pārstāvības koeficientu. Veicot riska analīzi, ņem vērā:

- atbalsta apjomu;
- lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu skaitu un platību vai dzīvnieku skaitu, par ko tiek prasīts atbalsts;
- izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu;
- iepriekšējo gadu pārbaudzi rezultātus;
- neatbilstības gadījumus Regulai (EK) Nr. 1760/2000;
- tos lauksaimniekus, kas atrodas mazliet virs vai mazliet zem maksimālajiem apjomiem, kas paredzēti atbalsta piešķiršanai;
- dzīvnieku aizstāšanas gadījumus saskaņā ar 37. pantu;
- citus faktorus, kas jānosaka dalībvalstīm.

Lai iegūtu pārstāvības koeficientu, dalībvalstis pēc nejaušības principa atlasa 20 % līdz 25 % no minimālā lauksaimnieku skaita, kas jāpakļauj pārbaudēm uz vietas.

2. Kompetentā iestāde glabā uzskaiti par iemesliem, kāpēc katrs lauksaimnieks izvēlēts pārbaudei uz vietas. Inspektoram, kas veic pārbaudi uz vietas, pirms minētās pārbaudes sākuma attiecīgi informē.

20. pants

Kontrolziņojums

1. Par katru pārbaudi uz vietas sastāda kontrolziņojumu, kas dod iespēju pārskatīt datus par veiktajām pārbaudēm. Ziņojumā jo īpaši norāda:

- pārbaudītos pieteikumus un atbalsta shēmas;
- klātesošās personas;

c) pārbaudītos lauksaimniecībā izmantojamos zemes gabalus, izmērītos lauksaimniecībā izmantojamos zemes gabalus, mērījumu rezultātus par katru izmērīto lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu un izmantotās mērīšanas metodes;

d) atrasto dzīvnieku skaitu un veidus un, attiecīgā gadījumā, krotāliju numurus, ierakstus reģistrā un elektroniskajā datu bāzē un visus pārbaudītos apstiprinošos dokumentus, pārbaudzi rezultātus un, attiecīgā gadījumā, īpašus novērojumus attiecībā uz individuāliem dzīvniekiem un/vai viņu identifikāciju kodu;

e) vai lauksaimnieks bija brīdināts par apmeklējumu, un ja bija, tad tāda iepriekšēja paziņojuma laiku;

f) jebkurus turpmāk veiktus kontrolpasākumus.

2. Lauksaimniekam vai viņa pārstāvim dod iespēju parakstīt ziņojumu, lai apliecinātu savu klātbūtni pārbaudē, un pievienot novērojumus. Ja tiek konstatēti pārkāpumi, tad lauksaimnieks saņem kontrolziņojuma kopiju.

Ja pārbaude uz vietas veikta ar uzņemšanu no attāluma saskaņā ar 23. pantu, tad dalībvalstis var nolemt nedot lauksaimniekam vai viņa pārstāvim iespēju parakstīt kontrolziņojumu, ja minētajā pārbaudē netika konstatēti pārkāpumi.

II iedaļa

Platībatkarīgā atbalsta pieteikumu pārbaudes uz vietas

21. pants

Pārbaudzi uz vietas elementi

Pārbaudes uz vietas attiecas uz visiem lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem, par kuriem prasa atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punkta nozīmē. Tomēr faktisko apskati, kas ir daļa no pārbaudes uz vietas, var veikt tikai paraugam, kas ir vismaz puse lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu, par kuriem ir iesniegti pieteikumi.

22. pants

Platību noteikšana un apstiprināšana

1. Lauksaimniecībā izmantojamu zemes gabalu platības nosaka, izmantojot visus atbilstīgos līdzekļus, ko noteikusi kompetentā iestāde un kas nodrošina tādu mērījumu precizitāti, kura ir vismaz līdzvērtīga tai, ko prasa oficiāli mērījumi saskaņā ar valsts noteikumiem. Kompetentā iestāde nosaka pielādes robežu, ņemot vērā izmantoto mērīšanas metodi, pieejamo oficiālo dokumentu precizitāti, vietējos faktorus, piemēram, zemes gabala slīpumu un formu, un 2. punkta noteikumus.

2. Kopējo lauksaimniecībā izmantojamā zemes gabala platību var ņemt vērā ar noteikumu, ka to pilnībā izmanto atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts vai reģiona ierastajiem noteikumiem. Citos gadījumos ņem vērā faktiski izmantoto platību.

Attiecībā uz tiem reģioniem, kur zināmi elementi, jo īpaši žogi, grāvji un sienas tradicionāli pieder pie labas lauksaimniecības prakses, ko piemēro augkopībā vai zemes izmantošanā, dalībvalstis var nolemt, ka attiecīgā platība uzskatāma par daļu pilnībā izmantotās platības ar noteikumu, ka tā nepārsniedz kopējo platumu, ko nosaka dalībvalstis. Minētajam platumam jāatbilst tradicionālajam platumam attiecīgajā reģionā, un tas nepārsniedz 2 metrus.

Dalībvalstis, iepriekš par to paziņojot Komisijai, var atļaut platumu, kas ir lielāks par 2 metriem, ja minētās platības tika ņemtas vērā, konstatējot attiecīgo reģionu ražas.

3. Tiesības pretendēt uz atbalstu par lauksaimniecībā izmantotajiem zemes gabaliem pārbauda ar atbilstīgiem līdzekļiem. Tādēļ vajadzības gadījumā pieprasa papildu pierādījumu.

23. pants

Uzņemšana no attāluma

1. Ja kāda dalībvalsts izmanto uzņemšanu no attāluma attiecībā uz visu paraugu vai daļu parauga, kas minēts 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tad piemēro šādus noteikumus:

a) zonas, kas pārbaudāmas, izmantojot uzņemšanu no attāluma, pēc iespējas izvēlas, ņemot vērā atbilstīgus riska faktorus, ko nosaka dalībvalstis;

b) 19. panta noteikumus piemēro tikai tad, ja ne visi lauksaimnieki, kas iesniedz atbalsta pieteikumus par konkrēto zonu, ir pakļauti pārbaudēm uz vietas.

2. Ja notiek pārbaudes, ko veic ar uzņemšanu no attāluma, tad dalībvalstis:

a) veic visu pārbaudāmo lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu satelītuzņēmumu vai aerofotouzņēmumu fotointerpretāciju, lai pazītu zemes noseģumu un izmēritu platību;

b) uz vietas pārbauda visus pieteikumus, attiecībā uz kuriem fotointerpretācija neļauj pārliecināties par deklarācijas precizitāti, lai to pieņemtu kompetentā iestāde.

3. Ja dalībvalsts izmanto uzņemšanu no attāluma un ja kārtējā gadā pārbaudes ar uzņemšanu no attāluma vairs nav iespējamas, tad piemēro 18. panta 2. punkta minētās papildu pārbaudes, veicot tradicionālās pārbaudes uz vietas.

III iedaļa

Ganāmpulka atbalsta pieteikumu pārbaudes uz vietas

24. pants

Pārbažu uz vietas izpildes laiks

1. Pārbažu uz vietas obligāto skaitu, kas paredzēts 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā, attiecībā uz atbalsta shēmām, kas nav paredzētas Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 6. punktā un 11. pantā, veic visā nosacījumu nemainīšanas laikposmā vismaz attiecībā uz vienu no konkrētajām atbalsta shēmām.

2. Vismaz 50 % obligātā pārbažu uz vietas skaita, kas paredzēts 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā, veic visā nosacījumu nemainīšanas laikposmā. Tomēr pārbažu uz vietas obligāto skaitu pilnībā veic visā nosacījumu nemainīšanas laikposmā tajās dalībvalstīs, kur pilnībā vēl neīsteno un nepiemēro sistēmu, kas izveidota ar Direktīvu 92/102/EEK un attiecas uz aītām un kazām, jo īpaši uz dzīvnieku identifikāciju un pareizu ierakstu izdarīšanu uzskaites dokumentos.

25. pants

Pārbažu uz vietas elementi

1. Pārbaudēs uz vietas pārbauda visus lauksaimniecības dzīvniekus, par kuriem iesniegti atbalsta pieteikumi saskaņā ar atbalsta shēmām, kas jāpārbauda, un attiecībā uz atbalsta shēmām par liellopiem - arī tos liellopus, kas nav iekļauti pieteikumā.

2. Pārbaudēs uz vietas ietilpst:

a) pārbaude, vai dzīvnieku skaits saimniecībā, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi, un to liellopu skaits, kas nav iekļauti atbalsta pieteikumā, atbilst dzīvnieku skaitam, kas ierakstīts reģistros, un attiecībā uz liellopiem - dzīvnieku skaitam, kas paziņots elektroniskajai datu bāzei;

b) attiecībā uz atbalsta shēmām par liellopiem pārbaudes:

— par ierakstu pareizību reģistrā un paziņojumiem elektroniskajai datu bāzei, par pamatu ņemot tādus attaisnojošus dokumentus kā rēķini par pirkumu un rēķini par pārdošanu, kaušanas apliecības, dzīvnieku veselības apliecības un, vajadzības gadījumā, dzīvnieku pasēs, attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumus iesniedza 12 mēnešos pirms pārbaudes uz vietas,

— par to, vai informācija elektroniskajā datu bāzē atbilst informācijai, kas sniegta reģistrā, par pamatu ņemot paraugu, attiecībā uz dzīvniekiem, par kuriem atbalsta pieteikumus iesniedza 12 mēnešos pirms pārbaudes uz vietas,

— par to, vai par visiem dzīvniekiem, kuri atrodas saimniecībā un uz kuriem attiecas nosacījumu nemainīšanas pienākums, ir tiesības pretendēt uz pieprasīto atbalstu,

— par to, vai visi liellopi, kas atrodas saimniecībā, ir identificēti ar krotālijām un vai attiecīgā gadījumā tiem pievienotas dzīvnieku passes, un vai tie ir reģistrēti reģistrā un par tiem ir pienācīgi paziņots elektroniskajai datu bāzei. Minētās pārbaudes veic individuāli par visiem vīriešu dzimuma liellopiem, uz kuriem attiecas nosacījumu nemainīšanas pienākums un par kuriem ir iesniegti pieteikumi par īpašo piemaksu par liellopu gaļu, izņemot tos pieteikumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 6. punktu. Visos citos gadījumos pārbaudi par pareiziem ierakstiem dzīvnieku pasēs un reģistrā un par paziņojumiem datu bāzei veic uz parauga pamata;

c) attiecībā uz atbalsta shēmu par aitām un kazām, pārbaude pēc reģistra par to, vai visi dzīvnieki, par kuriem atbalsta pieteikumus iesniedza 12 mēnešos pirms pārbaudes uz vietas, tika turēti saimniecībā visā nosacījumu nemainīšanas laikposmā, un ierakstu pareizības pārbaude reģistrā, par pamatu ņemot tādu attaisnojošu dokumentus kā rēķini par pirkumu, rēķini par pārdošanu un dzīvnieku veselības apliecības.

26. pants

Kontrolpasākumi attiecībā uz pārbaudēm uz vietas lopkautuvēs

1. Kas attiecas uz Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 6. punktā paredzēto īpašo piemaksu par liellopu gaļu un minētās regulas 11. pantā paredzēto piemaksu par nokaušanu, pārbaudes uz vietas veic lopkautuvēs. Tādā gadījumā dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas vai nu:

- a) vismaz 30 % visu lopkautuvju, kas atlasītas, par pamatu ņemot riska analīzi, un tādā gadījumā kontrole attiecas uz paraugu, kas ir 5 % no kopējā liellopu skaita, kas nokauti konkrētajā lopkautuvē 12 mēnešos pirms pārbaudes uz vietas; vai
- b) vismaz 20 % to lopkautuvju, kas ir iepriekš apstiprinātas saskaņā ar īpašiem ticamības kritērijiem, kurus nosaka dalībvalstis, un kas ir atlasītas, par pamatu ņemot riska analīzi, un tādā gadījumā kontrole attiecas uz paraugu, kas ir 2 % no tā kopējā liellopu skaita, kuri nokauti konkrētajā lopkautuvē 12 mēnešos pirms pārbaudes uz vietas.

Minētās pārbaudes uz vietas ietver dokumentu papildpārbaudi, to salīdzinājumu ar ierakstiem elektroniskajā datu bāzē un kopsavilkumu par kaušanas apliecībām (vai līdzvērtīgas informācijas) pārbaudi, kas nosūtīti citām dalībvalstīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2342/1999 35. panta 3. punktu.

2. Pārbaudēs uz vietas lopkautuvēs ietver kaušanas fizisku pārbaudi, ko veic, par pamatu ņemot paraugu, dienā, kad notiek pārbaude uz vietas. Vajadzības gadījumā pārbauda, vai par liemeņiem, kas iesniegti svēršanai, ir tiesības pretendēt uz atbalstu.

27. pants

Kontrolpasākumi attiecībā uz piemaksām, kas piešķirtas pēc eksporta

1. Attiecībā uz piemaksu par nokaušanu, ko piešķir par liellopiem, ko eksportē uz trešām valstīm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. pantu, visas iekraušanas operācijas ir pakļautas pārbaudēm uz vietas, kuras veic šādi:

- a) iekraušanas laikā pārbauda, vai visi liellopi ir identificēti ar krotāliju. Turklāt vismaz 10 % tādējādi pārbaudīto liellopu pārbauda individuāli, lai pārbaudītu to identifikāciju;
- b) izvešanas laikā no Kopienas teritorijas:
 - ja transporta līdzeklis ir apzīmogots ar oficiālu muitas zīmogu, tad pārbauda, vai zīmogs ir nebojāts. Ja zīmogs ir nebojāts, paraugus pārbauda tikai tad, ja ir šaubas par kravas atbilstību,
 - ja transporta līdzeklis nav apzīmogots ar oficiālu muitas zīmogu vai ja muitas zīmogs ir bojāts, tad vismaz 50 % liellopu, ko individuāli pārbaudīja iekraušanas laikā, pārbauda vēlreiz.

2. Dzīvnieku passes aizsūta atpakaļ kompetentajai iestādei saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 6. panta 5. punktu.

3. Pilnvarotais maksātājs Regulas (EK) Nr. 1258/1999 4. panta 2. punkta nozīmē, kas atbild par piemaksas maksājumu, rūpīgi pārbauda atbalsta pieteikumus, par pamatu ņemot maksājumu dokumentus un citu pieejamo informāciju, īpašu uzmanību pievēršot dokumentiem, kas attiecas uz eksportu, un kompetento kontroles iestāžu komentāriem, kā arī pārbauda, vai dzīvnieku passes ir nosūtītas atpakaļ saskaņā ar 2. punktu.

28. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz papildmaksājumiem

Attiecībā uz papildmaksājumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1254/1999 15. pantā, dalībvalstis attiecīgā gadījumā piemēro šīs sadaļas noteikumus. Ja minēto noteikumu piemērošana nav pienācīga papildmaksājumu režīma struktūras dēļ, tad dalībvalstis paredz kontroles, kuras nodrošina kontroles līmeni, kas ir līdzvērtīgs šajā regulā noteiktajam.

29. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz kontrolziņojumu

1. Ja dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas saskaņā ar šo regulu, sadarbībā ar inspekcijām, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 2630/97⁽¹⁾, tad kontrolziņojumu, kas paredzēts 20. pantā, papildina ar ziņojumiem saskaņā ar minētās regulas 2. panta 5. punktu.

2. Attiecībā uz pārbaudēm lopkautuvēs, kas paredzētas 26. panta 1. punktā, kontrolziņojums, kas paredzēts 20. pantā, var sastāvēt no lopkautuves uzskaites dokumentos iekļautas norādes uz dzīvniekiem, kas bijuši pakļauti pārbaudēm.

Attiecībā uz pārbaudēm, kas paredzētas 26. panta 2. punktā, ziņojumā iekļauj, *inter alia*, identifikācijas numurus, liemeņu svaru un nokaušanas datumus attiecībā uz visiem dzīvniekiem, kas nokauti un pārbaudīti dienā, kad notika pārbaude uz vietas.

3. Attiecībā uz pārbaudēm, kas paredzētas 27. pantā, kontrolziņojums var sastāvēt no norādes uz tādējādi pārbaudītajiem dzīvniekiem.

4. Ja pārbaudēs uz vietas, kas veiktas saskaņā ar šo regulu, konstatē neatbilstības gadījumus Regulas (EK) Nr. 1760/2000 I sadaļas noteikumiem, tad iestādēm, kas atbild par Regulas (EK) Nr. 2630/97 izpildi, tūlīt nosūta 20. pantā paredzētā kontrolziņojuma kopijas.

IV SADAĻA

ATBALSTA SAMAZINĀŠANAS UN IZSLĒGŠANAS APRĒĶINU PAMATS

I NODAĻA

Dati, kas konstatēti saistībā ar platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem

30. pants

Vispārīgi principi

Šajā nodaļā nosaka šādas kultūru grupas:

a) rupjās lopbarības kultūru platības, kas deklarētas Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. panta mērķiem;

b) rupjās lopbarības kultūru platības, izņemot ganību zemi un tās platības, ko izmanto laukaugu audzēšanai Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 3. punkta b) apakšpunkta nozīmē un kas deklarētas minētās regulas 13. panta mērķiem;

c) ganību zeme Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē, kas deklarēta minētās regulas 13. panta mērķiem;

d) pastāvīgo ganību zeme, kas deklarēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1255/1999⁽²⁾ 19. panta mērķiem;

e) laukaugu platības, kam jāpiemēro atšķirīga atbalsta likme;

f) atmatas platības un, attiecīgā gadījumā, atmatas platības, kam jāpiemēro atšķirīga atbalsta likme.

31. pants

Aprēķinu pamats

1. Ja konstatē, ka kādas kultūru grupas apstiprinātā platība ir lielāka, nekā deklarēts atbalsta pieteikumā, tad deklarēto platību izmanto atbalsta aprēķināšanai.

2. Neierobežojot samazināšanu un izslēgšanu saskaņā ar 32. līdz 35. pantu, ja platība, kas deklarēta platībatkarīgā atbalsta pieteikumā, pēc administratīvās pārbaudes vai pēc pārbaudes uz vietas pārsniedz platību, kas apstiprināta minētajai kultūru grupai, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot to platību, kas apstiprināta minētajai kultūru grupai.

3. Maksimālo platību, par kuru laukaugu audzētājiem ir tiesības pretendēt uz platībatkarīgajiem maksājumiem, aprēķina, par pamatu ņemot apstiprināto atmatas platību un proporcionāli par katru attiecīgo kultūru. Tomēr maksājumus laukaugu audzētājiem par apstiprināto atmatas platību samazina tikai līdz līmenim, kas atbilst platībai, kura būtu vajadzīga, lai saražotu 92 tonnas graudaugu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta 7. punktu.

4. Ja lauksaimnieks nav spējis pildīt savus pienākumus *force majeure* vai ārkārtas apstākļu dēļ 48. panta nozīmē, tad viņš saglabā savas tiesības uz atbalstu par to platību, par kuru viņam *force majeure* vai ārkārtas apstākļu laikā bija tiesības pretendēt uz atbalstu.

⁽¹⁾ OV L 354, 30.12.1997., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp.

32. pants

Samazināšana un izslēgšana pārmērīgas deklarēšanas gadījumos

1. Ja attiecībā uz kādu kultūru grupu deklarētā platība pārsniedz platību, kas apstiprināta saskaņā ar 31. panta 2. punktu, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot apstiprināto platību, kas samazināta par atrastās starpības divkārtu apjomu, ja minētā starpība ir vairāk nekā vai nu 3 % vai divi hektāri, bet ne vairāk kā 20 % apstiprinātās platības.

Ja starpība ir vairāk nekā 20 % apstiprinātās platības, tad par attiecīgo kultūru grupu nepiešķir nekādu platībatkarīgu atbalstu.

2. Ja attiecībā uz kopējo apstiprināto platību, uz ko attiecas atbalsta pieteikums saskaņā ar atbalsta shēmām, kuras minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā, deklarētā platība pārsniedz saskaņā ar 31. panta 2. punktu apstiprināto platību par vairāk nekā 30 %, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības saskaņā ar 31. panta 2. punktu, atsaka par konkrēto kalendāro gadu un par minētajām atbalsta shēmām.

Ja starpība ir lielāka nekā 50 %, tad lauksaimniekam vēlreiz atņem tiesības uz piemaksas summu, kas vienāda ar to summu, kura jāatsaka saskaņā ar pirmo daļu. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot jebkuru no atbalsta shēmām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punktā, uz ko lauksaimniekam ir tiesības to pieteikumu kopainā, kurus viņš iesniedz trīs kalendārajos gados pēc konstatācijas kalendārā gada.

33. pants

Tīši pārkāpumi

Ja starpība starp deklarēto platību un platību, kas apstiprināta saskaņā ar 31. panta 2. punktu, rodas no pārkāpumiem, kas pieļauti apzināti, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības saskaņā ar 31. panta 2. punktu, nepiešķir konkrētajā kalendārajā gadā un par konkrēto atbalsta shēmu.

Turklāt, ja minētā starpība ir lielāka nekā 20 % apstiprinātās platības, tad lauksaimniekam vēlreiz atņem tiesības uz piemaksas summu, kas vienāda ar to summu, kura jāatsaka saskaņā ar pirmo daļu. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot jebkuru no atbalsta shēmām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punktā, uz ko lauksaimniekam ir tiesības to pieteikumu kopainā, kurus viņš iesniedz trīs kalendārajos gados pēc konstatācijas kalendārā gada.

34. pants

Rupjās lopbarības kultūru platību aprēķins piemaksām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. pantā

1. Regulas 31. pantu, 32. panta 1. punktu un 33. pantu piemēro rupjās lopbarības kultūru platību aprēķinam, lai piešķirtu Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. pantā minētos atbalsta veidus.

2. Ja starpība, ko atklāj starp deklarēto platību un saskaņā ar 31. panta 2. punktu apstiprināto platību, ir lielāka nekā 50 %, tad lauksaimniekam saskaņā ar atbalsta pieteikumu, ko viņš iesniedz trīs kalendārajos gados pēc konstatācijas kalendārā gada, vēlreiz atņem piemaksas tiesības attiecībā uz rupjās lopbarības kultūru platību, kas vienāda ar platību, par kuru atbalsts atteikts saskaņā ar 32. panta 1. punkta otro daļu.

3. Samazināšanu un izslēgšanu saskaņā ar 1. un 2. punktu piemēro tikai tad, ja par deklarēto platību pienācās vai būtu pienācies lielāks maksājums.

35. pants

Rupjās lopbarības kultūru platību aprēķins ekstensifikācijas maksājumam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. pantu

1. Ekstensifikācijas maksājumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. pantā, nevar piešķirt par lielāku dzīvnieku skaitu kā tas, par kuru var maksāt piemaksas, kas norādītas minētās regulas 12. pantā, pēc šīs regulas 34. panta piemērošanas.

2. Neierobežojot 1. punktu, attiecīgo rupjās lopbarības kultūru platību nosaka saskaņā ar 31. pantu.

Ja ganāmpulku blīvuma koeficienta maksimālā robeža nav pārsniegta attiecībā pret tādējādi noteikto platību, tad apstiprinātā platība ir pamats ekstensifikācijas maksājuma aprēķinam.

Ja maksimālā robeža ir pārsniegta, tad kopējo atbalsta summu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pēc atbalsta pieteikumiem, ko viņš attiecīgajā kalendārajā gadā iesniedzis saskaņā ar atbalsta shēmām, kuras minētas Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. pantā, samazina par 50 % tās summas, ko lauksaimnieks ir vai pretējā gadījumā būtu saņēmis kā ekstensifikācijas maksājumu.

3. Ja starpība starp deklarēto platību un apstiprināto platību rodas no pārkāpumiem, kas pieļauti apzināti, un ja ganāmpulku blīvuma koeficienta maksimālā robeža ir pārsniegta attiecībā pret apstiprināto platību, tad 2. punktā minētā atbalsta kopējo summu atsaka. Šajā gadījumā turklāt attiecīgi piemēro 33. panta otro daļu.

II NODAĻA

Dati, kas konstatēti saistībā ar ganāmpulka atbalsta pieteikumiem

36. pants

Aprēķinu pamats

1. Ja ir piemērojama individuālā maksimālā robeža, tad dzīvnieku skaitu, kas norādīts atbalsta pieteikumos, samazina līdz maksimālajai robežai, kas noteikta attiecīgajam lauksaimniekam.

2. Nekādā gadījumā atbalstu nevar piešķirt par lielāku skaitu dzīvnieku, nekā ir norādīts atbalsta pieteikumā.

3. Neskarot 38. un 39. pantu, ja dzīvnieku skaits, kas deklarēts atbalsta pieteikumā, pārsniedz to, kas apstiprināts pēc administratīvām pārbaudēm vai pārbaudēm uz vietas, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot apstiprinātos dzīvniekus.

Tomēr, ja lauksaimnieks nav spējis pildīt savus nosacījumus nemainīšanas pienākumus *force majeure* vai ārkārtas apstākļu dēļ 48. panta nozīmē, tad viņš saglabā savas tiesības uz atbalstu par to dzīvnieku skaitu, par kuru viņam *force majeure* vai ārkārtas apstākļu laikā bija tiesības pretendēt uz atbalstu.

4. Ja konstatē neatbilstību liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmai, tad piemēro šādus:

- a) liellopu, kas pazaudējis vienu no abām krotālijām, uzskata par apstiprinātu ar noteikumu, ka tas ir skaidri un individuāli identificēts ar citiem liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas elementiem;
- b) ja konstatētie pārkāpumi attiecas uz nepareiziem ierakstiem reģistrā vai dzīvnieku pasēs, tad attiecīgo dzīvnieku uzskata par neapstiprinātu tikai tajā gadījumā, ja tādas kļūdas konstatētas vismaz divās pārbaudēs 24 mēnešos. Visos citos gadījumos attiecīgos dzīvniekus uzskata par neapstiprinātiem jau pēc pirmās konstatācijas.

12. pantu piemēro attiecībā uz ierakstiem liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā un uz paziņojumiem minētajai sistēmai.

37. pants

Aizstāšana

1. Liellopus, kas atrodas saimniecībā, uzskata par apstiprinātiem tikai tad, ja tie ir identificēti atbalsta pieteikumā. Tomēr zīdītājgovis vai teles, par kurām atbalsts ir pieprasīts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punktu vai 10. panta 1. punktu, un piena govīs, par kurām atbalsts pieprasīts

saskaņā ar minētās regulas 13. panta 4. punktu, var aizstāt nosacījumu nemainīšanas laikposmā robežās, kas paredzētas minētajos pantos, nezaudējot tiesības uz atbalsta maksājumu, par kuru iesniegts pieteikums.

2. Aizstāšana, ievērojot 1. punktu, notiek 20 dienās pēc notikuma, kas radīja vajadzību aizstāt, un to ieraksta reģistrā ne vēlāk kā trīs dienas pēc aizstāšanas. Kompetento iestādi, kurai iesniedza atbalsta pieteikumu, informē desmit darba dienās pēc aizstāšanas.

38. pants

Samazināšana un izslēgšana attiecībā uz liellopiem, kas iekļauti atbalsta pieteikumā

1. Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumu saskaņā ar atbalsta shēmām par liellopiem konstatē starpību starp deklarēto dzīvnieku skaitu un to, kas apstiprināts saskaņā ar 36. panta 3. punktu, tad kopējo atbalsta apjomu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības pretendēt saskaņā ar minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu laikposmu samazina par proporciju, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja pārkāpumus atklāj attiecībā uz ne vairāk kā 3 dzīvniekiem.

2. Ja pārkāpumus konstatē attiecībā uz vairāk nekā 3 dzīvniekiem, tad kopējo atbalsta apjomu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības saskaņā ar minētajām shēmām, par attiecīgo piemaksu laikposmu samazina par:

- a) proporciju, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tas nav vairāk par 10 %, vai
- b) divkārtšu proporciju, kas jānosaka saskaņā ar 3. punktu, ja tas ir vairāk par 10 %, bet nav vairāk par 20 %.

Ja proporcija, kas noteikta saskaņā ar 3. punktu, ir vairāk nekā 20 %, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības saskaņā ar 36. panta 3. punktu, atsaka par minētajām shēmām par attiecīgo piemaksu laikposmu.

Ja proporcija, kas noteikta saskaņā ar 3. punktu, ir vairāk nekā 50 %, tad lauksaimniekam vēlreiz atņem tiesības uz atbalsta summu, kas vienāda ar summu, kura jāatsaka saskaņā ar pirmo daļu. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot atbalsta shēmu par liellopiem, uz ko lauksaimniekam ir tiesības to pieteikumu kontekstā, ko viņš iesniedz trīs kalendārajās gados pēc konstatācijas kalendārā gada.

3. Lai noteiktu 1. un 2. punktā minētās proporcijas, liellopu skaitu, par kuriem prasīts atbalsts, ievērojot atbalsta shēmas par liellopiem, attiecīgajā piemaksu laikposmā un attiecībā uz kuriem konstatēti pārkāpumi, daļa ar visu liellopu skaitu, kas apstiprināti par attiecīgo piemaksu laikposmu.

4. Ja starpība starp deklarēto dzīvnieku skaitu un to skaitu, kas apstiprināts saskaņā ar 36. panta 3. punktu, rodas no pārkāpumiem, kas pieļauti apzināti, tad atbalstu, uz kuru lauksaimniekam būtu bijušas tiesības saskaņā ar 36. panta 3. punktu, nepiešķir saskaņā ar attiecīgo atbalsta shēmu vai shēmām par liellopiem par konkrēto piemaksu laikposmu.

Ja starpība, kas noteikta saskaņā ar 3. punktu, ir vairāk par 20 %, tad lauksaimniekam vēlreiz atņem tiesības uz atbalsta summu, kas vienāda ar summu, kas jāatsaka saskaņā ar pirmo daļu. Minēto summu kompensē ar atbalsta maksājumiem, ievērojot atbalsta shēmu par liellopiem, uz ko lauksaimniekam ir tiesības to pieteikumu kontekstā, ko viņš iesniedz trīs kalendārajos gados pēc konstatācijas kalendārā gada.

39. pants

Neatbilstība noteikumiem, kas attiecas uz pieteikumos neiekļautu liellopu identifikāciju un reģistrāciju

1. Ja neatbilstību liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas noteikumiem konstatē pārbaudē uz vietas attiecībā uz liellopiem, kas nav iekļauti atbalsta pieteikumā, tad kopējo atbalsta summu, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības saskaņā ar 36. panta 3. punktu un, ievērojot atbalsta shēmas par liellopiem par konkrēto piemaksu laikposmu, attiecīgā gadījumā pēc samazināšanas saskaņā ar 38. pantu un, izņemot *force majeure* vai ārkārtas apstākļus 48. panta nozīmē, samazina par summu, ko aprēķina, par pamatu ņemot 2. punktā izklāstīto formulu.

To pašu piemēro, ja liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas elementos ir reģistrēts vai paziņots vairāk liellopu, nekā atrodas saimniecībā.

36. panta 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

2. Aprēķinu, kas minēts 1. punktā, veic pēc šādas formulas:

$$\frac{a}{b} \times \frac{b+c}{2c} \times d$$

Šajā formulā simboli nozīmē:

a = neatbilstības gadījumu skaits liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmai;

b = liellopu skaits, kas atrodas saimniecībā pārbaudes uz vietas laikā;

c = vidējais liellopu skaits saimniecībā gadā, kad notiek pārbaude uz vietas, piemērojot *mutatis mutandis* metodes, ko izmanto Regulas (EK) Nr. 2342/1999 32. panta mērķiem;

d = kopējais atbalsta apjoms, uz kuru lauksaimniekam ir tiesības saskaņā ar 36. panta 3. punktu un, ievērojot atbalsta shēmas par liellopiem par konkrēto piemaksu laikposmu, attiecīgā gadījumā pēc samazināšanas saskaņā ar 38. pantu.

3. Ja attiecībā uz vienu un to pašu lauksaimnieku vienā gadā ir veiktas vairākas pārbaudes uz vietas, visus samazinājumus, kas jāpiemēro saskaņā ar 1. punktu, aprēķina, par pamatu ņemot to rezultātu vidējo aritmētisko, kas konstatēti katrā pārbaudē uz vietas.

4. Ja neatbilstība, kas minēta 1. punktā, ir pieļauta apzināti, tad saskaņā ar konkrēto atbalsta shēmu vai shēmām par attiecīgo piemaksu laikposmu nekādu atbalstu nepiešķir.

40. pants

Samazināšana un izslēgšana attiecībā uz aitām un kazām, kas iekļautas atbalsta pieteikumā

Ja attiecībā uz pieteikumiem par atbalsta piešķiršanu, kas iesniegti atbilstīgi atbalsta shēmai par aitām un kazām, konstatē starpību starp deklarēto dzīvnieku skaitu un to, kas apstiprināts saskaņā ar 36. panta 3. punktu, tad no pirmā dzīvnieka, attiecībā uz kuru konstatēja pārkāpumus, *mutatis mutandis* piemēro 38. panta 2., 3. un 4. punktu.

41. pants

Dabas apstākļi

Samazināšanu un izslēgšanu, kas paredzēta 38. un 40. pantā, nepiemēro gadījumos, kad lauksaimnieks nespēj pildīt savas saistības turēt dzīvniekus, par kuriem ir pieprasīts atbalsts, dabas apstākļu ietekmes dēļ uz ganāmpulku vai sīklopu ganāmpulku visā nosacījumu nemainīšanas laikposmā, ar noteikumu, ka viņš ir rakstveidā informējis kompetento iestādi desmit darba dienās pēc konstatācijas par dzīvnieku skaita samazināšanos.

Neskarot faktiskos apstākļus, kas jāņem vērā atsevišķos gadījumos, kompetentās iestādes var atzīt konkrēti šādus dabiskus apstākļus, kas attiecas uz ganāmpulka vai sīklopu ganāmpulka dzīvi:

- dzīvnieka nobeigšanās slimības dēļ;
- dzīvnieka nobeigšanās nelaiemes gadījumā, kurā lauksaimnieks nav vainojams.

42. pants

Nepatiesi dati apliecībās un deklarācijās, ko izsniegušas lopkautuves

Kas attiecas uz deklarācijām vai apliecībām, ko izsniegušas lopkautuves saistībā ar piemaksu par nokaušanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2342/1999 35. pantu, ja konstatē, ka lopkautuve, rupjas nevērības rezultātā vai apzināti, ir izsniegusi apliecību vai deklarāciju ar nepatiesiem datiem, tad attiecīgā dalībvalsts piemēro valsts noteiktas sankcijas. Ja tādus pārkāpumus konstatē otrreiz, tad iesaistītajai lopkautuvei vismaz uz vienu gadu atņem tiesības rakstīt deklarācijas vai izsniegt apliecības, kas derīgas piemaksu mērķiem.

43. pants

Dati, kas konstatēti attiecībā uz papildu maksājumiem

Attiecībā uz papildu maksājumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1254/1999 14. pantā, dalībvalstis paredz samazināšanu un izslēgšanu, kas būtībā ir līdzvērtīga tai, kas paredzēta šajā sadaļā.

III NODAĻA

Kopīgi noteikumi

44. pants

Izņēmumi, piemērojot samazināšanu un izslēgšanu

1. Šajā sadaļā paredzēto samazināšanu un izslēgšanu nepiemēro, ja lauksaimnieks iesniedza pareizu faktisko informāciju vai ja viņš var citādi pierādīt, ka nav vainojams.

2. Šajā sadaļā paredzēto samazināšanu un izslēgšanu nepiemēro attiecībā uz tām atbalsta pieteikuma daļām, par kurām lauksaimnieks rakstiski informē kompetento iestādi, ka atbalsta pieteikums ir nepareizs vai ka tas ir kļuvis nepareizs pēc iesniegšanas, ar noteikumu, ka lauksaimnieks nebija informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas un ka minētā iestāde jau nav informējusi lauksaimnieku par jebkuriem pārkāpumiem pieteikumā.

Pēc lauksaimnieka sniegtās informācijas, kas minēta pirmajā daļā, atbalsta pieteikumu pielāgo faktiskajai situācijai.

45. pants

Elektroniskās datu bāzes ierakstu grozījumi un pārlabojumi

1. Attiecībā uz pieteikumā iekļautiem liellopiem 44. pantu no atbalsta pieteikuma iesniegšanas brīža piemēro kļūdām un izlaidumiem ierakstos elektroniskajā datu bāzē.

2. Attiecībā uz pieteikumā neiekļautiem liellopiem 39. pantā paredzēto samazināšanu un izslēgšanu nepiemēro, ja lauksaimnieks kompetentajai iestādei paziņo elektroniskās datu bāzes ierakstu grozījumus un pārlabojumus, ar noteikumu, ka lauksaimnieks nav informēts par kompetentās iestādes nodomu veikt pārbaudi uz vietas.

V SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

46. pants

Obligātais maksājumu minimums

Dalībvalstis var nolemt nepiešķirt nekādu atbalstu, ja summa uz vienu atbalsta pieteikumu nepārsniedz EUR 50.

47. pants

Sankciju summēšana

1. Samazinājumus un izslēgumus saskaņā ar šo regulu piemēro neatkarīgi citu no cita un individuāli.

2. Ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 2988/95 (¹) 6. pantu, samazināšana un izslēgšana saskaņā ar šo regulu neierobežo papildu sankcijas atbilstīgi jebkuriem citiem Kopienas vai valstu tiesību aktu noteikumiem.

48. pants

Force majeure un ārkārtas apstākļi

1. Par *force majeure* gadījumiem un par ārkārtas apstākļiem rakstveidā jāpaziņo kompetentajai iestādei, sniedzot minētajai iestādei atbilstīgus pierādījumus, 10 darba dienās, sākot ar dienu, kurā lauksaimnieks spēj to darīt.

2. Ārkārtas apstākļus kompetentā iestāde var atzīt, piemēram, šādos gadījumos:

- a) lauksaimnieka nāve;
- b) lauksaimnieka ilgstoša darbnespēja;
- c) nopietna dabas katastrofa, kas būtiski ietekmē uzņēmuma lauksaimniecības zemi;
- d) ēku, kas paredzētas lauksaimniecības dzīvnieku turēšanai, nejausa iznīcināšana saimniecībā;
- e) epizootija, kas ietekmē daļu vai visus lauksaimniekam piederošos lauksaimniecības dzīvniekus.

49. pants

Nepamatotu maksājumu atgūšana

1. Ja ir veikts nepamatots maksājums, tad lauksaimnieks atļdzina konkrēto summu, kam pieskaitīti procenti saskaņā ar 3. punktu.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka nepamatotu maksājumu jāatgūst, atskaitot minēto summu no jebkura avansa vai maksājuma saskaņā ar atbalsta shēmām, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta 1. punktā, kuru lauksaimniekam izmaksā pēc datuma, kad pieņemts lēmums par summas atgūšanu. Lauksaimnieks tomēr var atmaksāt minēto summu, negaidot atskaitījumu.

3. Procentus aprēķina par laikposmu, kas pagājis no dienas, kad lauksaimniekam paziņo par pienākumu atļdzināt summu, līdz atmaksas vai atskaitījuma dienai.

Piemērojamo procentu likmi aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bet tā nevar būt zemāka par likmi, kas piemērojama līdzekļu atgūvei saskaņā ar valsts noteikumiem.

(¹) OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

4. Atmaksas pienākumu, kas minēts 1. punktā, nepiemēro, ja maksājums tika izdarīts pašas kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un lauksaimnieks nevarēja saprātīgā veidā to atklāt.

Tomēr, ja kļūda attiecas uz faktiem, kas ir būtiski attiecīgā maksājuma aprēķinam, tad pirmo daļu piemēro tikai tad, ja lēmums par summas atmaksu netika paziņots 12 mēnešos pēc maksājuma.

5. Atmaksas pienākumu, kas minēts 1. punktā, nepiemēro, ja laikposms, kas pagājis no atbalsta samaksas dienas līdz dienai, kad kompetentā iestāde pirmo reizi paziņo saņēmējam, ka maksājums bijis nepamatots, ir vairāk nekā 10 gadi.

Tomēr pirmajā daļā minēto laikposmu ierobežo līdz četriem gadiem, ja saņēmējs ir darbojies labticīgi.

6. Uz summām, kas jāatgūst samazināšanas un izslēgšanas piemērošanas rezultātā, ievērojot 13. pantu un IV sadaļu, attiecina četru gadu noilguma tiesību laikposmu.

7. Šā panta 4. un 5. punktu nepiemēro avansu gadījumā.

8. Dalībvalstis var nolemt neatgūt līdzekļus EUR 100 vai mazākā apmērā, neieskaitot procentus, uz vienu lauksaimnieku un uz vienu piemaksas laikposmu ar noteikumu, ka to valsts tiesību aktos ir paredzēts neatgūt līdzekļus tādos gadījumos.

50. pants

Saimniecību nodošana

1. Šajā pantā:

- a) "saimniecības nodošana" ir pārdošana, iznomāšana vai jebkurš līdzīgs darījumu veids attiecībā uz attiecīgajām ražošanas vienībām;
- b) "cedents" ir lauksaimnieks, kura saimniecību nodod citam lauksaimniekam;
- c) "pārņēmējs" ir lauksaimnieks, kuram nodod saimniecību.

2. Ja saimniecību pilnībā nodod no viena lauksaimnieka otram lauksaimniekam pēc tam, kad atbalsta pieteikums ir iesniegts, un pirms ir izpildīti visi nosacījumi, kas vajadzīgi atbalsta piešķiršanai, tad cedentam par nodoto saimniecību nekādu atbalstu nepiešķir.

3. Atbalstu, par kuru pieteikumu iesniedzis cedents, piešķir pārņēmējam, ja:

- a) laikposmā pēc saimniecības nodošanas, ko nosaka dalībvalstis, pārņēmējs informē kompetento iestādi par nodošanu un prasa atbalsta maksājumu;
- b) pārņēmējs iesniedz visus pierādījumus, ko prasa kompetentā iestāde;

c) attiecībā uz nodoto saimniecību ir izpildīti visi nosacījumi, kas vajadzīgi atbalsta piešķiršanai.

4. Kad pārņēmējs informē kompetento iestādi par saimniecības nodošanu un prasa atbalsta maksājumu saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu:

- a) visas cedenta tiesības un pienākumus, kas rodas no tiesiskajām attiecībām starp cedentu un kompetento iestādi un kuru pamatā ir atbalsta pieteikums, nodod pārņēmējam;
- b) visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un visas deklarācijas, ko sastādījis cedents pirms nodošanas, attiecīgo Kopienas noteikumu piemērošanas nolūkā attiecina uz pārņēmēju;
- c) nodoto saimniecību attiecīgā gadījumā uzskata par atsevišķu saimniecību attiecībā pret konkrēto tirdzniecības gadu vai piemaksas laikposmu.

5. Ja atbalsta pieteikumu iesniedz pēc tam, kad ir veiktas visas darbības, kas vajadzīgas atbalsta piešķiršanai, un saimniecība pilnībā ir nodota no viena lauksaimnieka otram lauksaimniekam pēc minēto darbību sākuma, bet pirms to visu nosacījumu izpildes, kas vajadzīgi atbalsta piešķiršanai, tad atbalstu var piešķirt pārņēmējam ar noteikumu, ka ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 3. punkta a) un b) apakšpunktā. Šajā gadījumā piemēro 4. punkta b) apakšpunktu.

6. Dalībvalstis attiecīgā gadījumā var nolemt piešķirt atbalstu cedentam. Šādā gadījumā:

- a) pārņēmējam nepiešķir nekādu atbalstu, un
- b) dalībvalstis nodrošina 2. līdz 5. punktā izklāstīto prasību analoģu piemērošanu.

51. pants

Papildu pasākumi un dalībvalstu savstarpējs atbalsts

1. Dalībvalstis veic visus turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas pareizai piemērošanai, un sniedz savstarpēju atbalstu to pārbaūžu vajadzībām, kas paredzētas saskaņā ar šo regulu. Šajā sakarā dalībvalstis, ja šī regula neparedz atbilstīgu samazināšanu un izslēgšanu, var arī paredzēt atbilstīgas valsts noteiktas sankcijas pret ražotājiem vai citiem tirgus dalībniekiem, piemēram, lopkautuvēm vai asociācijām, kas iesaistītas atbalsta piešķiršanā, lai nodrošinātu atbilstību kontroles prasībām, piemēram, saimniecības kārtējā ganāmpulka reģistra nepieciešamība vai paziņošanas pienākumu ievērošana.

2. Ciktāl vajadzīgs vai paredzēts, dalībvalstis savstarpēji palīdz cita citai nodrošināt efektīvu kontroli un nodrošināt iesniegto dokumentu autentiskumu un/vai apmainīto datu precizitāti.

52. pants

Paziņojumi

1. Kad dalībvalstis ievieš izmaiņas savā integrētās sistēmas izpildē, tās par to informē Komisiju.

2. Dalībvalstis, vēlākais, līdz katra gada 31. martam par laukaugiem un, vēlākais, līdz katra gada 31. augustam par dzīvnieku piemaksām, nosūta Komisijai ziņojumu par iepriekšējo kalendāro gadu, kas jo īpaši attiecas uz šādām jomām:

- a) integrētās sistēmas izpildes statuss;
- b) pieteikumu skaits, kā arī kopējā platība un kopējais dzīvnieku skaits, kas sadalīti pa individuālajām atbalsta shēmām Regulas (EEK) Nr. 3508/92 1. panta nozīmē;
- c) pieteikumu skaits, kā arī kopējā platība un kopējais dzīvnieku skaits, kas pārbaudīti;
- d) veikto pārbaužu rezultāti, norādot samazināšanu un izslēgšanu, kas piemērota, ievērojot IV sadaļu.

Līdz ar brīdi, kad Komisijai nosūta pirmajā daļā minētos paziņojumus attiecībā uz dzīvnieku piemaksām, dalībvalstis informē arī visus saņēmējus, kas saņēmuši atbalstu saskaņā ar atbalsta shēmām, uz kurām attiecas integrētā sistēma.

Izņēmuma situācijās dalībvalstis, vienojoties ar Komisiju, var atkāpties no datumiem, kas minēti pirmajā daļā.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par valsts pasākumiem, kas veikti, īstenojot šo regulu.

4. Elektronisko datu bāzi, kas izveidota kā daļa integrētās sistēmas, izmanto tās informācijas atbalstam, kas precizēta nozares noteikumos un kas dalībvalstīm obligāti jānosūta Komisijai.

VI SADAĻA

PĀREJAS POSMA NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

53. pants

Atcelšana

1. Ar šo regulu atceļ Regulu (EEK) Nr. 3887/92. Tomēr to turpina piemērot atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu laikposmiem, kas sākas pirms 2002. gada 1. janvāra.

2. Norādes uz Regulu (EEK) Nr. 3887/92 uzskata par norādēm uz šo regulu, un tās lasāmas saskaņā ar korelācijas tabulu pielikumā.

54. pants

Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz tirdzniecības gadiem, vai piemaksu laikposmiem, kas sākas no 2002. gada 1. janvāra.

Regulas 3. pantu un 52. panta 2. punkta otro daļu piemēro no 2003. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 11. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Franz FISCHLER

PIELIKUMS
KORELĀCIJAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 3887/92	Šī regula
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkts	5. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	—
2. panta 3. punkts	5. panta 2. punkts
2. panta 4. punkts	46. pants
3. pants	4. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta pirmā daļa	6. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta otrā daļa	2. panta k) punkts
4. panta 1. punkta trešā daļa	7. pants
4. panta 2. punkta a) apakšpunkts	8. pants
4. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
4. panta 3. punkts	6. panta 3. punkts
4. panta 4. punkts	—
4. panta 5. punkts	9. pants
4. panta 6. punkts	6. panta 2. punkts
4. panta 7. punkts	4. panta 2. punkts
5. pants	10. pants
5.a pants	11. pants
5.b pants	12. pants
6. panta 1. punkts	15. pants
6. panta 2. punkts	16. pants
6. panta 3. punkts	18. panta 1. un 2. punkts
6. panta 3.a punkts	—
6. panta 4. punkts	19. pants
6. panta 5. punkta pirmā daļa	17. panta 1. punkts
6. panta 5. punkta otrā daļa	21. pants
6. panta 5. punkta trešā daļa	25. panta 1. punkts
6. panta 5. punkta ceturtnā daļa	17. panta 2. punkts

Regula (EEK) Nr. 3887/92	Šī regula
6. panta 6. punkts	25. panta 2. punkts
6. panta 6.a punkta pirmā, otrā un trešā daļa	26. pants
6. panta 6.a punkta ceturtnā daļa	27. pants
6. panta 6.a punkta piektā daļa	—
6. panta 6.b punkts	—
6. panta 6.c punkts	18. panta 3. punkts
6. panta 7. un 8. punkts	22. pants
6. panta 9. punkts	28. pants
7. panta 1. punkts	23. pants
7. panta 2. punkts	—
7.a panta 1. punkts un 2. punkta pirmā un otrā daļa	20. pants
7.a panta 2. punkta trešā daļa, un 3. un 4. punkts	29. pants
7.b pants	17. panta 3. punkts
8. pants	13. pants
9. panta 1. punkts	31. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums	31. panta 2. punkts
9. panta 2. punkta pirmās daļas otrais teikums un otrā daļa	31. panta 4. punkts un 32. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta trešā daļa	—
9. panta 2. punkta ceturtnā daļa	30. pants
9. panta 2. punkta piektā daļa	—
8. panta 2. punkta sestā daļa	2. panta r) punkts
9. panta 2. punkta septītā daļa	—
9. panta 3. punkts	33. pants
9. panta 4. punkta pirmā daļa	34. pants
9. panta 4. punkta otrā daļa	31. panta 3. punkts
10. panta 1. līdz 4. punkts	36. pants
10. panta 5. punkts	41. pants
10.a pants	37. pants
10.b pants	38. un 40. pants
10.c pants	39. pants

Regula (EEK) Nr. 3887/92	Šī regula
10.d pants	36. panta 4. punkts
10.e panta 1. punkts	38. panta 4. punkts un 40. pants
10.e panta 2. punkts	42. pants
10.f pants	—
10.g pants	43. pants
11. panta 1. punkts	47. panta 2. punkts
11. panta 1.a punkts	44. panta 2. punkts
11. panta 2. un 3. punkts	48. pants
12. pants	—
13. pants	—
14. pants	49. pants
14.a pants	50. pants
15. pants	51. pants
16. pants	—
17. panta 1. un 2. punkts	—
17. panta 3. punkts	52. panta 2. punkts
18. pants	52. panta 3. un 4. punkts
19. pants	54. pants